

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 27 lipca 2012 r. — Wolfgang Glatzel przeciwko Freistaat Bayern

(Sprawa C-356/12)

(2013/C 9/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wolfgang Glatzel

Strona pozwana: Freistaat Bayern

Pytania prejudycjalne

Czy pkt 6.4 załącznika III do dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy⁽¹⁾ w brzmieniu zmienionym dyrektywą Komisji 2009/113/WE z dnia 25 sierpnia 2009 r.⁽²⁾ jest zgodny z art. 20, art. 21 ust. 1 i art. 26 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim przepis ten nie przewidując możliwości odstępstwa wymaga od ubiegających się o prawo jazdy kategorii C1 i C1E minimalnej ostrości widzenia w wysokości 0,1 w gorszym oku także wówczas, gdy osoby te widzą na oboje oczu i w obu oczach posiadają normalne pole widzenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 403, s.18

⁽²⁾ Dz.U. L 223, s. 31

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-396/09 Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht przeciwko Komisji, wniesione w dniu 3 września 2012 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-401/12 P)

(2013/C 9/42)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Moore i K. Michoel)

Druga strona postępowania: Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Komisja Europejska, Królestwo Niderlandów, Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-396/09;

— oddalenie w całości skargi skarżących w pierwszej instancji;

— obciążenie skarżących w pierwszej instancji kosztami Rady w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Rady wyrok Sądu w ww. sprawie zawiera dwa naruszenia prawa. Sąd nieprawidłowo zinterpretował i zastosował orzecznictwo w sprawach Nakajima⁽¹⁾ i Fediol⁽²⁾. Dlatego Sąd niesłusznie orzekł, że zgodność z prawem rozporządzenia (WE) nr 1367/2006⁽³⁾ może być badana na podstawie konwencji z Aarhus⁽⁴⁾ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska.

Ponadto Rada uważa, że w każdym razie wybór, jakiego ustawodawca dokonał w rozporządzeniu nr 1367/2006, jest całkowicie zgodny z konwencją z Aarhus. W tym względzie dokonana przez Sąd wykładnia art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus jest błędna, gdyż nie uwzględniła swobody działania, jaka przysługuje stronom konwencji.

Rada wnosi zatem o uchylenie wyroku Sądu w ww. sprawie i o ostateczne rozstrzygnięcie sporu poprzez oddalenie w całości skargi skarżących.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału dnia 7 maja 1991 r. w sprawie C-69/89 Nakajima przeciwko Radzie, Rec. s. I-2069.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału dnia 22 czerwca 1989 r. w sprawie C-70/87 Fediol przeciwko Komisji, Rec. s. 1781.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

⁽⁴⁾ Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r., zatwierdzona decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz.U. L 124, s. 1).